

[Antonsen.]

somheder får refunderet alt, hvad de har betalt i afgift; det bliver modregnet i de afgiftsbeløb, de selv indkræver. Dette betyder, at en række driftsmidler, som i dag er belagt med afgift, ikke længere vil være det, men det indebærer også en risiko for, at de virksomheder, der skal anskaffe disse driftsmidler, vil holde sig tilbage i de sidste måneder, før dette træder i kraft, fordi man er klar over, at der så vil være betydelige afgiftsbeløb at spare. Det gælder f. eks. transportmidler, det gælder inventar, og det gælder kontormaskiner, bl. a. store EDB-anlæg og lignende, som man nu i stadig stigende omfang anskaffer. Jeg er bange for, at det i nogen grad vil forsinke den rationalisering, som anskaffelsen af disse driftsmidler betyder, og vil derfor bede finansministeren overveje muligheden af at lave en overgangsordning, altså eventuelt en ændring af bestemmelserne vedrørende engrosomsen, således at også en række af disse driftsmidler kan indkøbes uden afgiftsberigtigelse på legitimationskortet i de sidste måneder, før merværdiafgiften træder i kraft.

Må jeg derefter sige, at også jeg finder det rigtigt, at man benytter lejligheden til ikke alene at gennemføre en teknisk reform af den almindelige omsætningsafgift, men også af punktafgifterne, således at disse afgifter i højere grad bliver automatisk konjunkturudjævrende, således at en højere grad af neutralitet opnås, og således at de bliver nemmere at administrere, i det omfang de nu er vanskelige at administrere. Det er måske lidt paradoksalt at nævne ordet neutralitet i forbindelse med forbrugsafgifterne, for de er jo netop ikke neutrale, men jeg tænker her først og fremmest på, at man har en række eksempler på, at nogle varer er belagt med punktafgift, mens beslægtede varer eller varer, der kan anvendes til samme formål, ikke er det.

Jeg kan trække et enkelt eksempel frem, som illustrerer to af de ting, jeg gerne vil have afhjulpet, og det er i begge tilfælde papirafgiften, der kan bruges som eksempel. Den lider af en særlig form for mangel på neutralitet, fordi papir i vidt omfang kan erstattes af en række andre produkter, f. eks. kan man til indpakning anvende

plastic og forskellige andre produkter i stedet for papir. Dernæst er det min opfattelse, at netop papirafgiften, som i øvrigt ikke giver noget særlig stort provenu — i alt er det ca. 40 mill. kr. — lider af den skavank, at den er særdeles vanskelig at administrere, og den medfører et stort ekstraarbejde i mange bogtrykkerier. Dette giver mig anledning til at spørge, om det ikke helt konkret var en af de ting, man skulle overveje at slippe af med i forbindelse med den revision af punktafgifterne, der også må gennemføres.

Hvad angår lovforslagets § 16 — det er den, hvori de 10 pct. er nævnt — kan jeg sige, at efter liberalt centrums opfattelse er det nødvendigt med en højere afgiftssats for at opnå de ting, vi gerne skulle opnå i forbindelse med en skattereform. Vi har naturligvis regnet det hele grundigt igennem, og man vil vide, at liberalt centrum allerede i marts fremsatte et færdigt skattereformforslag, som både indebar en merværdiafgift på 15 pct. og alle de ændringer, det derved blev muligt at gennemføre inden for det øvrige beskatningsområde. Det, vi lægger vægt på, er jo at flytte vægten i beskatningen væk fra indkomst og opsparing over på forbruget. Vi vil med en merværdiafgift på 15 pct. få råd til at halvere indkomstskatterne, vi vil få råd til at afskaffe sambeskatningen, vi vil få råd til at give fuld dækning på de sociale områder; der vil kunne gennemføres fuld social compensation, som ganske vist bliver dyrere ved en merværdiafgift på 15 pct., men dette er der altså taget hensyn til. Endelig vil en merværdiafgift på 15 pct. betyde, at der kommer yderligere 800 mill. kr. ind til finansministeren, som selvfølgelig ikke skal have lov til at bruge dem, men skal forøge kasseoverskuddet med det, indsætte det i Nationalbanken eller på anden måde isolere disse penge, således at der skabes basis for at styrke obligationsmarkedet og man derigennem bringer en betydelig støtte til nybyggeriets billiggørelse.

Jeg bemærkede, at de foregående ordførere stort set var opmærksom på, at det med en merværdiafgift på 10 pct. var udelukket at opnå disse fordele. Hvis man vil gennemføre de sociale compensationer, hvis de andre problemer, der er peget på,